

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 58. Beatus Augustinus Siculus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1298.

crimen, ob quod exagitor; nempe quod contenderim Spiritum Sanctum procedere a Patre per Filium. Excurrit postea in probationem hujus dogmatis, ac denique addit: Nec pecunias, nec prædia habeo, de quibus statim: omnia mihi cum sede mea sunt adempta. Sed modicum, quod mihi mea in paupertate superest, partiendum relinquo iis, qui mecum in carcere hæserunt, & quorum alter pro filio mihi, alter pro domestico est. Fuit sepultus sine cerimonia eodem loco, ubi habitaverat. Constantinus Meliteniota, quem ille captivitatis habuerat socium, translatus Constantinopolim, & adjunctus fuit Georgio Metochitæ Diacono Ecclesiæ principis, alteri Vecci discipulo. At quia cum schismaticis ex Imperatoris voluntate haud consentiebant, in majore palatio sunt inclusi. Joannes Veccus numerosa reliquit scripta; & in plerisque de processione Spiritus Sancti egit ac de concordia Ecclesiarum.

to. I. E 2.
Græciæ orthodox.

§. LVIII.

Beatus Augustinus Siculus.

Hoc anno 1298 Eremitæ S. Augustini sua comitia generalia Mediolani habuere: ubi 25 Maji Præpositum Ordinis Generalem cooptarunt Fratrem Augusti-

E e 2

Sæcul. XIII Augustinum tunc expiationum Præfectum
A.C. 1298. in Romana curia. Vocabatur antea

Boll. 19. Ma-
ji to. 15. p.
620. p. 167.
n. 3.

Sup. l. 85.
§. 42.

Matthæus Thermius, & in Sicilia prope Panormum natus erat nobili genere ex Catalonia oriundo. A primordio ætatis admotus ad litteras, ac dein Bononiam delatus post paucos annos ibi obtinuit honorem Doctoris Professorisque Jurium. Tum in Siciliam reversum fama sua regnanti tunc Manfredo commendavit, ita, ut illum constitueret perpetuum curiæ suæ Judicem, ac primarium regni administrum. Hoc dignitatis in gradu magnam puritatem morum, ac perfectam in iure dicendo integritatem retinuit. Manfredum ad pugnam Beneventanam quæ huic Principi vita stetit, comitatus, cum se abstulisset ex oculis, in acie cæsus credebatur: sed mortis metu fugiens redierat in Siciliam.

Correptus morbo tam violento, ut se brevi moriturum crederet, ac divinum reformidans iudicium, spondit, si convalesceret, se Ordini Religioso daturum nomen, ubi asperum vitæ genus duceret. Recepta sanitate voti persolvendi gratia Prædicatorum Ordinem intrare statuit, misitque duos e domesticis, qui Dominicanos ad ipsum adducerent. Sed ex illorum errore transferuntur Augustiniani. Demum se a Deo ad

ad horum institutum vocari ratus aper- Sæcul. XII.
to eis proposito suo eorundem vestem in- A. C. 1298.

duit. Tacuit vero, quis esset; occulit
nobilitatem, scientiam, & ampla mune-
ra sua: se nuncupavit Augustinum, ac
pro minimo fratrum gessit. Ibat men-
dicatum, lavabat vasa, servitiaque infi-
ma præstabat domui: paupertatis aman-
tissimus, & vilissimo contentus cibo quo-
tidie semel tantum se reficiebat.

Aliquamdiu commoratus in Sicilia t. 2. p. 619.

comperit in Hetruria prope Senas dari
Ordinis cenobium loco maxime solitario
S. Barbaræ dicatum. Huc permissu
Præsidis sui transiit: ibi vivebat plane
incognitus, & more suo abjectissima ob-
ibat ministeria. Inde a Priore Rosiam est
ductus; ubi se prodidit hunc in mo-
dum. Loci fratres in Romana curia ha-
bebant litem de quodam bono, quod
prope jam amiserant, & quod ad susten-
tandam sacram familiam multum confe-
rebat. Frater Augustinus eos hanc ob
rem turbatos videns, ac probe gnarus
jus pro ipsis facere, adiit procuratorem,
& clam petiit ea, per quæ scriberet. Is
ridebat hominem ne legere quidem do-
ctum ratus: urgenti tamen præbuit pa-
pyrum, atramentum, & calamum. Au-
gustinus libellum supplicem scripsit bre-
vem ac solidum: qui postquam cum pro-
curatore partis adversæ communicatus
fue-

Sæcul. XIII.
A. C. 1298.

luerat, ajebat: Qui composuit hunc libellum, vel dæmon, vel Angelus est, vel Dominus Matthæus Thermius, qui mecum Bononiæ Jura audivit, & in prælio Regis Manfredi occubuit. Cupiebat libelli authorem cernere, & agnitum tenero amplexu strinxit commotus viri modestia, nec lacrymas tenens. Orabat Augustinus, ne ipsum prodendo tranquillitate animi privaret. At ille se continere haud poterat, quin ad Augustinianos diceret: Habetis thesaurum absconditum. Adest vir omnium excellentissimus. Habete pro meritis eum suis! Cæterum causam vestram obtinuistis. Igitur eum colere coeperunt. Sed honores cunctos respuens suæ demissionis exercitia prosequebatur. Interim Beatus Clemens Auximanus Ordinis Præpositus Generalis Senas delatus comperit, quis esset Præter Augustinus. Proin accitum, & pro suo socio electum Romam duxit: ubi quantumvis reluctantem in Sacerdotem consecrari curavit, & cum eo Ordinis constitutiones condidit. Interea Papa Nicolaus IV a Clemente Religiosum proposcit aliquem audiendis Romæ confessionibus idoneum. Clemens Augustinum adduxit plenum in senatum pontificium: & Cardinales, cum visum ejus vestem, ac severam faciem cernerent,

v. Bolt. 8.
Apr. 10. 9.
p. 84.

rent, quærebant, quanam e sylva evocatus esset. ^{Sæcul. XIII. A. C. 1298.} Accidit ad pedes Papæ inscius, quid ageretur. Sed hunc sibi manus imponere videns, ut ipsum expiationibus præficeret, tam amare flevit, ut Papæ simul & Cardinalibus lacrymas exciret. Quo magis noverunt hominem, eo plus amabant, & colebant. Hoc is munere annos viginti circiter fungebatur, dilectam semper solitudinem habens in animo. Suus eum ardor pro justitia impellebat, ut ad Papam & Cardinales non preces modo, sed acria quoque verba adhiberet interdum: quæ patienter audiebant: tanti faciebant virum. Nam ^{to. 15. p. 620.} ejus consilia tanquam a cælo profecta recipiebant.

In curia Roman. etiam tum agebat, cum ejus Ordo Mediolani comitia celebraret, ac eundem totus una voce in Propositum Generalem eligeret. Sed non consensit nisi coactus a Papa Bonifacio. Magna cum modestia, charitate, constantia, & fervore munus exercuit suum, sed biennio duntaxat. Quamvis enim ex more Ordinis comitia generalia non agerentur nisi tertio quoque anno, Augustinus primo Maji an. 1300 Neapoli habebat aliqua, nec ullis Fratrum precibus permoveri se patiebatur, ut regimen continuaret. Sic liber ab onere non Romanam, sed recta ad solitudinem suam

Sæcul. XIII.

A.C. 1298.

scilicet ad eremum S. Leonardi prope Senas rediit, ubi pauculis cum Fratribus soli vacabat Deo. At ejus existimatio fecit, ut multi etiam e longinquo ad eum venirent petitiu[m] documenta & solatia in ærumnis suis. Post novem annos eodem in fecessu vitam sanctam pari fine conclusit Pentecostes die altera 19 Maji an. 1309.

§. LIX.

Adolphus Nassovius obiit. Albertus Romanorum Rex.

*Chron.
Colm. ap.
Rayn. n. II.*

In Germania tres Electores Archiepiscopus Moguntinus, Dux Saxonie, ac Marchio Brandenburgius Regem Romanorum Adolphum Nassovium in gerendo imperio non sequi consilia sua videntes, eum exauthorare, & Albertum Austrie Ducem Imperatoris Rudolphi filium sibi præficere statuerunt. Horum suasu Albertus Romam misit, qui orarent, ut Papa Adolphum detraheret de fastigio tanquam imparem regimini. Sed & Adolphus illic Legatos misit; quibus Papa Bonifacius declaravit se Alberto ac Electoribus minime assensurum: & addidit Rex veniat tantum! & eum inauguro dicite!

Pridie